

at tage en meget stor Mængde Varer, som det efter deres Natur er umuligt at føre nogen Priskontrol med. Nu siger nok det ærede Medlem Hr. Rode, og senere gentog den højtærede Statsminister det, at det naturligvis aldrig har været deres Mening at importregulere paa alle 82 Toldpositioner. Nej, det ved jeg nok, men det maa jo dog være Meningen at importregulere overfor det meste deraf, thi ellers taber Foranstaltningen jo sin Betydning som Middel til Forbedring af vor Handelsbalance; det kan ikke nytte blot at tage enkelte Positioner ud, man maa tage en betydelig Del af dem med. Men gør man det, saa kan man ikke med Erhvervsorganisationerne gennemføre en saadan Forhandling, som vi havde med Tobaks- og Skotøjserhvervene, hvilket er nødvendigt, hvis det hele skal have nogen praktisk Betydning. Endelig sagde det ærede Medlem Hr. Rode, at den Bemyndigelse, der var givet i de 3 sidste Stykker af den foreslaaede nye Affattelse af Lovforslagets § 2, ikke var en Smule mere vidtgaaende end det, der fandtes i den nugældende Lovs § 2. Jo, det er det alligevel. For det første indeholder den gældende Lovs § 2 jo kun en ganske almindelig Tilladelse for Valutacentralen til at foretage Indstilling til Handelsministeren angaaende saadanne Foranstaltninger, som den ansaa for egnet til at forbedre den danske Kronens Værdi. I den nu foreslaaede Lov anvises en bestemt Vej til at behandle saadanne Indstillinger, idet det forudsættes, at Forslag om Reguleringsforanstaltninger gaar til Rigsdagen, at de fremmes ad Rigsdagsbeslutningens Vej og, naar Rigsdagen ikke er inde, alene ved Tilslutning af det omhandlede 9 Mands Udvalg. Det er noget helt andet og betydeligt stærkere end den nugældende fornævnte Bestemmelse. Og endelig maa jeg fremhæve, hvad der er det væsentligste af det hele, nemlig at dette Forhold er lagt i Hænderne paa en Regering, som er for Regulering, som betragter Statsregulering og Statsordning af Erhvervenes Forhold som noget tilraadeligt og som noget, man under de nuværende Forhold bør foretage. Da bliver en Bestemmelse som denne først farlig, medens den tilsvarende Regel i den gældende Lov ikke kunde blive det, under Hensyn til de Anskuelser om disse Forhold, som den Regering, der da skulde praktisere det, nærede.

Til den højtærede Statsministers Spørgsmaal om, hvorfor jeg ikke deltog i Forhand-

lingen om Ændringerne, naar jeg mente, at det forelagte Lovforslag i visse Henseender var bedre, da gjorde jeg det ikke, fordi jeg mener, at naar man ikke kan tiltræde et Lovforslag, fordi man er imod dets Princip — og saaledes var jo min og mine Partifællers Stilling —, saa savner man tilstrækkelig Berettigelse til at kaste sig ind i en Debat om de Ændringsforslag, der fremsættes, naar det dog er givet, at man stemmer mod hele Lovforslaget.

Pürschel: Jeg skal blot overfor det ærede Medlem Hr. Trier kort fastholde den Kritik, jeg brugte om Udvalgsbetænkningen med Hensyn til Valutahandelen. Det forekommer mig, at denne Kritik er fuldstændig berettiget derigennem, at det maa siges, at disse Folk kan sælge deres Kunder den Valuta, de har Brug for, altsaa har de Adgang til at handle med den. Ordet Bybud forekommer mig lidt farligt at bruge for en Mand, der som det ærede Medlem helst ønsker al Valutahandel henvist til et eneste Sted; det er jo lidt farligt at bruge Ordet Bybud om alle, der skal hente Valuta der. Det vil ramme alle Banker og Vekselerere, hvis vi gør den Ændring, det ærede Medlem ønsker indført.

Naar baade den højtærede Statsminister og det ærede Medlem talte om, at man ønskede at drage alle Partier ind i Forhandlingen, vil jeg gerne spørge: Hvor er den udstrakte Haand? Jeg har forgæves søgt efter den, og naar man taler om, at vi har ladet os sætte udenfor, vil jeg dertil sige, at saa vidt mig bekendt har man ikke noget Middel deroverfor, naar Udvalgets Formand bestemmer, at det Forslag, vi mener er et Forhandlingsgrundlag, overhovedet ikke skal behandles, før dette Lovforslag er gjort færdigt. Man kan drive Obstruktionspolitik i Udvalget, men det har vi naturligvis ikke ønsket at gøre, vi har ikke ønsket at lægge Hindringer i Vejen for, at de, der i denne Sag hører sammen, fandt hinanden. Vi har fremsat vort Forslag, og der kunde man have fundet os, hvis man havde ønsket at tale med os.

Jeg har opstillet den Mulighed, at de 3 oprindelig valgte nedlagde deres Mandater. Ja, den Mulighed kunde jeg tænke mig, da man forandrer deres Opgave saa fuldstændigt, som Tilfældet er her, og lægger en helt ny Virksomhed ind under Valutacentralen, Opgaver, som vel et ikke ringe Antal Medlemmer her i Tinget me-